06/11/2020

Отбелязваме 8 години от кончината на Българския патриарх Максим

Българският патриарх Максим (в света Марин Найденов Минков) е роден на 29 октомври 1914 година в село Орешак, Троянско, в благочестивото семейство на Найден Минков Рачев и Пена Борджукова.

Едва завършил прогимназия в родното си село, родителите му дават по-малкия си, дванадесетгодишен син за послушник в недалечния Троянски манастир.

От 1929 до 1935 година учи в Софийската Духовна семинария, която завършва с отличие. През следващите три години Марин е певец и деловодител при храма „Успение Богородично“ в Русе. От есента на 1938 година до 1942 година изучава богословие в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, като през ваканциите е певец, билиотекар и проповедник в Троянската света обител.

На 13 декември 1941 година, през последната година на обучението си, приема в параклиса на Богословския факултет монашески постриг с името Максим, от Ловчанския митрополит Филарет и под духовното старчество на тогавашния игумен на Рилския манастир архимандрит Натанаил. Седмица по-късно в храма на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ е ръкоположен в йеродяконски чин от Врачанския Митрополит Паисий.

След кратко служене като митрополитски дякон и проповедник в Ловчанска епархия, е назначен за учител-възпитател в Софийската духовна семинария. На тази длъжност иеродякон Максим е близо пет години – от 1942 до лятото на 1947 година.

Междувременно, на 14 май 1944 г., в Черепишкия манастир „Успение Богородично“ се състояло ръкоположението на о. Максим в йеромонашески чин от Врачанския Митрополит Паисий.

На 12 юли 1947 година по решение на Светия Синод е възведен в архимандритско достойнство от Доростолския и Червенски митрополит Михаил.

От 1 септември 1947 до 1 май 1950 година архимандрит Максим е протосингел на Доростоло-Червенската митрополия, след което (до 1955 година) е предстоятел на Българското църковно подворие при Московската патриаршия.

След завръщането си в България от 15 юли 1955 до 1960 година заема поста главен секретар на Св.Синод, като междувременно е и председател на редакционната колегия на Синодалното издателство на Българската православна църква (от 1957 до 1960 година).

Хиротонисан е в епископски сан с титлата „Браницки“ на 30 декември 1956 година в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

На 30 октомври 1960 година е избран, а на 20 ноември е канонически

утвърден за Ловчански митрополит.

След смъртта на патриарх Кирил, митрополит Максим е наместник-председател на Св. Синод от 13 март до 4 юли 1971 година.

На 4 юли 1971 година Църковно-народният патриаршески избирателен събор в София с единодушие провъзгласява митрополит Максим за Патриарх на Българската православна църква и Софийски митрополит. На интронизацията му присъстват глави и представители на всички поместни православни църкви.

Българският патриарх Максим почина на 6 ноември 2012 г. и ще остане завинаги в паметта на Българската православна църква, като духовен поборник за единството на родната ни църква.

Бог да го прости! Вечна да бъде паметта му!

Снимка: news.bg

— dobrotoliubie.com